

Kimsesiz Ve Çaresiz

— osman--atatop · 22 Ekim 2024

KİMSESİZ VE ÇARESİZ

Alev saçan gözlerinle söyle bana kızgın mısın
Dargın mısın yılğın mısın yoksa gene kırgın mısın
Ne dedim de öyle bakıyorsun
Bir tebessüm edecektim bak dişlerini sıkıyorsun

Ben neyleyim sensiz baharı yazı
Neyleyim seni duymuyorsam kanunu cümbüşü sazi
Bükerim boynumu çeker giderim
Alnıma yazılmışsa bu kara yazı

Dağları mekan tutar ormanlarda yaşarım
Ağaçlar dostum olur belki de kardaşım
Pınarlardan su içer soğuturum yüreği
Sincaplar yaren olur tavşanlar arkadaşım

Yağmurlar yağsa da üzerime yorgan olur yapraklar
Çimenler yatağımdır keki kokar topraklar
Bülbüller şarkılar söylerken başımda
Çalı kuşu ve serçeler dans eder karşımda

Sabahları uyandırır beni ela gözlü ceylanlar
Çevirip de başımı bakarken sağa sola
Umutla çarpar her sabah yüreğim
Seni arar gözlerim uzaklarda olsan da

Bana kızdın da ne geçti eline
Savurdun beni yüreğinin en dibine
İnan ihtiyacım yok merhametine
Bir gülümse sen yeter şimşek çakar gönlümde

Bilmiyorum nerede yanlış yaptım
Doğru yolda yürürken ters yola saptım

Ne günah işlediysen hepsi bana yazılsın
Kimsesizlik zor deęil zor olan aresizlik

OSMAN ATATOP